

Byla C-389/23

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2023 m. birželio 27 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Amtsgericht Wedding (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. gegužės 19 d.

Ieškovė:

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Atsakovė:

Oranzherii Gimel II EOOD

Nutartis

byloje

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, <...> 81373 Miunchenas,

– ieškovė,

<...>

prieš

Oranzherii Gimel II EOOD, 1839 Sofija, Bulgarija,

– atsakovę,

<...>

Amtsgericht Wedding (Wedding apylinkės teismas) <...> 2023 m. gegužės 19 d.
nutarė:

I.

Sustabdyti bylos nagrinėjimą.

II.

Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos [Sąjungos] Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus dėl [Sąjungos] teisės išaiškinimo:

1. Ar 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse („dokumentų įteikimas“) ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 ir 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, jog teismas, gavęs prašymą, turi pripažinti Europos mokėjimo įsakymą negaliojančiu, jeigu jis atsakovui neįteiktas arba įteiktas netinkamai?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar pirmiau nurodyti reglamentai turi būti aiškinami taip, kad jais draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, kad Europos mokėjimo įsakymo vykdymas turi būti pripažintas neleistinu, jeigu mokėjimo įsakymas atsakovui neįteiktas arba įteiktas netinkamai?
3. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar Reglamentą Nr. 1896/2006 reikia aiškinti taip, kad atsakovas, kuris žino apie išduotą Europos mokėjimo įsakymą, tačiau įsakymas jam dar neįteiktas arba įteiktas netinkamai, dar negali teisėtai pareikšti prieštaravimo dėl šio įsakymo?

Motyvai

I.

Gavęs Vokietijoje įsteigtos ieškovės prašymą *Amtsgericht Wedding* – teismas, kuriame vykdoma Europos mokėjimo įsakymo procedūra Vokietijoje, – 2020 m. balandžio 24 d. pagal Reglamentą Nr. 1896/2006 išdavė Europos mokėjimo įsakymą, nukreiptą prieš Bulgarijoje įsteigtą atsakovę. Dokumentų įteikimas pagal Reglamentą Nr. 1393/2007 buvo inicijuotas per Bulgarijos valdžios institucijas. Bulgarijos gaunančioji agentūra vėliau patvirtino, kad dokumentai buvo įteikti 2019 m. liepos 26 d. Vis dėlto pažymėjime pagal Reglamento Nr. 1393/2007 10 straipsnio 1 dalį nebuvo nurodyta, ar dokumentas įteiktas asmeniškai, ar elektroninėmis priemonėmis, ar paliktas pašto dėžutėje, ar paliktas kita forma. Formos 12.2.1.3 punkte veikia buvo nurodyta, kad įteikimas atliktas kitu būdu. Išsamesnė informacija buvo parašyta bulgarų kalba, laisvas vertimas [į lietuvių kalbą]: „TPK 50 straipsnio 2 dalis (Bulgarijos teismo proceso kodeksas). Asmens adresas pasikeitė, naujas adresas nedeklaruotas. Pranešimai <...> laikomi tinkamai įteiktais.“ Manydamas, kad įteikta tinkamai, teismas, kuriame vykdoma mokėjimo įsakymo procedūra, 2020 m. balandžio 24 d. paskelbė įsakymą vykdytinu pagal Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 18 straipsnio 1 dalį.

2021 m. kovo 1 d. faksu atsakovė pareiškė prieštaravimą dėl mokėjimo įsakymo ir papildomai paprašė taikyti *restitutio in integrum*. Savo prieštaravimą ji grindė argumentu, kad apie Europos mokėjimo įsakymą pirmą kartą sužinojo 2021 m. vasario 24 d., kai buvo imtasi jo vykdymo priemonių, ir pridėjo oficialų pareiškimą. Po to, kai teismas nurodė priimtinas teisių gynimo priemones, 2021 m. kovo 25 d. raštu ji patikslino, kad ketina remtis prieštaravimu dėl įteikimo pagal *Zivilprozessordnung* (Civilinio proceso kodeksas, toliau – ZPO) 1092a straipsnį.

II.

Nagrinėjamu atveju atsakovė teigia, kad Europos mokėjimo įsakymas jai neįteiktas.

Prašymas dėl peržiūros pagal Reglamento Nr. 1896/2006 20 straipsnį visais alternatyviais atvejais gali būti teikiamas tik jei sprendimas tinkamai įteiktas, pradėtas skaičiuoti Reglamento Nr. 1896/2006 16 straipsnio 2 dalyje nurodytas prieštaravimo pareiškimo terminas, ir jei laiku nepareikštas prieštaravimas. ESTT 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendime *eco cosmetics ir Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 ir C-120/13, priimtame byla nagrinėjančio teismo prašymu priimti prejudicinį sprendimą, nusprendė, kad Europos mokėjimo įsakymo peržiūros pagal Reglamento Nr. 1896/2006 20 straipsnį procedūra pagal analogiją netaikoma, jei paaiškėja, kad Europos mokėjimo įsakymas nebuvo įteiktas laikantis šio reglamento 13–15 straipsniuose nustatytų minimalių reikalavimų. Be to, ESTT nusprendė, kad jei atitinkamas pažeidimas išaiškėja tik po to, kai Europos mokėjimo įsakymas paskelbiamas vykdytinu, atsakovas turi turėti galimybę pranešti apie pažeidimą ir, jei toks pažeidimas patvirtinamas, paskelbimas vykdytinu turi būti pripažįstamas negaliojančiu. Nesant Europos teisėje nustatytų teisių gynimo priemonių, tokia teisinė apsauga turi būti užtikrinama pagal nacionalinės teisės aktus.

<...> [Pastabos dėl šioje byloje nesvarbios ankstesnės teisinės padėties]

Vėliau Vokietijos įstatymų leidėjas ZPO 1092a straipsnyje įtvirtino nacionalinę nuostatą dėl specialios teisių gynimo priemonės. Ji suformuluota taip:

Teisių gynimo priemonės Europos mokėjimo įsakymo neįteikimo arba netinkamo įteikimo atveju

1 dalis. 1) Atsakovas gali prašyti panaikinti Europos mokėjimo įsakymą, jeigu šis jam

(1) nebuvo įteiktas arba

(2) buvo įteiktas nesilaikant Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 13–15 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

2) Prašymas pateikiamas per vieną mėnesį nuo dienos, kurią atsakovas sužinojo ar galėjo sužinoti apie Europos mokėjimo įsakymo išdavimą ar įteikimo trūkumus. 3) Teismui patenkinus prašymą dėl vienos iš pirmame punkte nurodytų priežasčių, Europos mokėjimo įsakymas panaikinamas.

2 dalis. 1) Jei teismas prašymo pagal 1 dalies pirmą punktą pateikimo momentu Europos mokėjimo įsakymą yra jau paskelbęs vykdytinu pagal Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 18 straipsnį, bet patenkina prašymą, mokėjimo įsakymo vykdymą jis paskelbia neleistinu. 2) 1 dalies trečias punktas taikomas *mutatis mutandis*.

3 dalis. 1) Teismas sprendžia, priimdamas nutartį. 2) Nutartis yra neskundžiama. 3) 1092 straipsnio 2-4 dalių nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

III.

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo:

- 1 Teismo nuomone, Europos mokėjimo įsakymas nebuvo tinkamai įteiktas. Tiesa, Bulgarijos gaunančioji agentūra įteikimo pažymėjime darė prielaidą, kad įteikimas buvo tinkamas; vis dėlto pažymėjimo turinys (išvertus jame pateiktą informaciją) neleidžia spręsti, kad pagal [Sajungos] teisę įteikta tinkamai. Gaunančioji agentūra veikiau nurodė, kad pirmiau nurodytas atsakovės adresas pasikeitė, ir tik remdamasi vis dar esamais įrašais prekybos registre ji darė prielaidą, kad įteikimas vis dėlto laikomas įvykdytu. Taigi gaunančioji agentūra rėmėsi vien (tikėtina) iš Bulgarijos nacionalinės teisės išplaukiančia teisine fikcija manydama, kad įteikimas buvo tinkamas. Akivaizdu, kad nesilaikyta griežtesnių minimalių tinkamam įteikimui taikomų reikalavimų, kurie matyti iš Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 12 straipsnio 5 dalies, 13–15 straipsnių; kitaip, nei galbūt yra Bulgarijos nacionalinėje teisėje, šiose nuostatose nenumatyta vien įrašais prekybos registre pagrįsta įteikimo fikcija.
- 2 Pirmiausia teismas norėtų atkreipti dėmesį į tai, kad Civilinio proceso kodekso (ZPO) 1092a straipsnio nuostata, jo nuomone, yra abejotina Sąjungos teisės požiūriu iš esmės ir dėl to, kad prašymui pareikšti yra nustatytas laikotarpis, o jo pradžia siejama su momentu, kuriuo atsakovas tik sužino apie mokėjimo įsakymo išdavimą ar netinkamą įteikimą, tuo metu galbūt dar net neturėdamas mokėjimo įsakymo ir neprivalėdamas žinoti, kokiam teisme jis galėtų pareikšti prašymą, ir koks yra dokumento numeris. Maža to, šis laikotarpis jau pradedamas skaičiuoti, net jei atsakovas dar tik galėjo sužinoti, t. y. jei atsakovas nežinojo apie mokėjimo įsakymo egzistavimą dėl nedidelio aplaidumo.

Vis dėlto teismas negali paversti šio aspekto teikiamo prejudicinio klausimo dalyku, nes jis nėra reikšmingas sprendimui. Atsakovė įtikino ir įrodė, kad pirmą kartą apie mokėjimo įsakymą sužinojo 2021 m. vasario 24 d. Prašymu pagal ZPO 1092a straipsnį laikytinas ne tik jos 2021 m. kovo 25 d. pareiškimas raštu, kuriuo ji aiškiai pareiškė prašymą pagal ZPO 1092a straipsnį, bet ir jos 2021 m. kovo 1 d. pareiškimas raštu (prieštaravimas ir „prašymas dėl *restitutio in integrum*“). Taip

yra dėl to, kad jos pateiktų argumentų turinys susijęs tik su neįteikimu. 2021 m. kovo 1 d. pareiškimas pateiktas per ZPO 1092a straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytą laikotarpį, taigi klausimas, ar ši norma netaikytina ir dėl nustatyto laikotarpio, šiuo atveju negali būti reikšmingas sprendimui.

- 3 3. Vis dėlto lemiamą reikšmę turi klausimas, kokias teises pasekmes teismas turi pripažinti.

ESTT sprendime *eco cosmetics ir Raiffeisenbank St. Georgen* nurodė, kad mokėjimo įsakymo paskelbimas vykdytinu turi būti pripažįstamas negaliojančiu, jei atsakovo pateikta nacionalinė teisių gynimo priemonė, kurioje jis teigia, kad Europos mokėjimo įsakymas jam nebuvo įteiktas ar įteiktas netinkamai, pripažįstama pagrįsta. Tiesa, teismas tai supranta tik kaip minimalų reikalavimą, kuris iš esmės nedraudžia nukrypti leidžiančios nacionalinės teisės nuostatos. Vis dėlto teismas nėra tikras, ar gali būti toliau taikoma atitinkamai įtvirtinta Vokietijos teisės nuostata, kuri yra gerokai griežtesnė už ESTT sprendimą. Pagal ZPO 1092a straipsnio 1 dalies 3 punktą teismas atsakovo prašymu privalo panaikinti Europos mokėjimo įsakymą, jeigu jis apskritai nebuvo įteiktas arba buvo įteiktas netinkamai.

a. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, ZPO 1092a straipsnio 1 dalimi pažeidžiamos Reglamento Nr. 1896/2006 nuostatos, visų pirma jo 16 ir 17 straipsniai. ZPO 1092a straipsnio 1 dalis susijusi su situacija, kai Europos mokėjimo įsakymas apskritai neįteikiamas arba įteikiamas netinkamai, t. y. su faktinėmis aplinkybėmis, kai laikotarpis prieštaravimui pareikšti dar nėra prasidėjęs. Jei atsakovui reikšmingas laikotarpis jo prieštaravimui pareikšti apskritai dar nėra prasidėjęs, iš esmės neturėtų būti teisinės apsaugos poreikio nustatyti specialią teisių gynimo priemonę, kuria jis galėtų apsisaugoti nuo Europos mokėjimo įsakymo. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, tai kartu yra ir Reglamento Nr. 1896/2006 nuostatų pažeidimas. Reglamente, kaip su Europos mokėjimo įsakymu susijusi teisių gynimo priemonė, yra numatytas tik prieštaravimas pagal 16 straipsnį, o prieštaravimo pareiškimo pateikimo pasekmė pagal 17 straipsnį yra teismo proceso tęsimas kilmės valstybės narės kompetentinguose teismuose. Nepaisant to, ZPO 1092a straipsnio 1 dalyje numatyta, kad atsakovas jau gerokai anksčiau gali imtis kitos teisių gynimo priemonės, nei pareikšti prieštaravimą, kuria, be kita ko, gali siekti, kad Europos mokėjimo įsakymas apskritai būtų panaikintas. Taigi atsakovas turi galimybę visiškai užkirsti kelią 17 straipsnyje numatytam bylos nagrinėjimui jurisdikciją nagrinėti ginčą turinčiame teisme. Dėl šios priežasties prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad tokia nuostata pažeidžiama Europos teisės nuostatų viršenybė.

b. Abejonių dėl ZPO 1092a straipsnio 1 dalies nuostatos teismui kyla ir todėl, kad tai, ar Europos mokėjimo įsakymas bus panaikintas, ar bus vykdomas teismo procesas, kaip numatyta Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnyje, galiausiai priklausys nuo atsitiktinumo: jei teismas, kuriame vykdoma mokėjimo įsakymo procedūra, pats nustatys, kad Europos mokėjimo įsakymas apskritai nebuvo

įteiktas ar įteiktas netinkamai, jis (žinoma) savo iniciatyva iš naujo inicijuos įteikimą, dėl kurio vėliau gali atsirasti Reglamento 16, 17 straipsniuose nustatytų teisinių pasekmių arba, jei prieštaravimas nebus pareikštas, mokėjimo įsakymas įgis *res judicata* galią. Jei atsakovas tokioje situacijoje vis dėlto atsitiktinai (pavyzdžiui, įteikęs netinkamam adresatui, kuris jam apie tai praneš, arba įteikęs be reikalaujamo vertimo) jau iš anksto sužinotų, kad buvo išduotas Europos mokėjimo įsakymas, ir pareikštų prašymą pagal ZPO 1092a straipsnį, teismas privalėtų visiškai panaikinti patį mokėjimo įsakymą, o procesas galutinai baigtųsi atsakovo naudai. Vis dėlto, jei tik nuo atsitiktinumo priklauso, ar teismas pats nustatys, kad įteikimas buvo netinkamas, ar mokėjimo įsakymas tokiu atveju bus panaikintas, ar teismo procesas vis dėlto bus vykdomas vėliau, tai, mūsų nuomone, reiškia objektyviai nepateisinamą skirtingą teisinių pasekmių vertinimą.

c. Iš Reglamento Nr. 1896/2006 9 konstatuojamosios dalies matyti, kad šiuo reglamentu siekiama supaprastinti ir pagreitinti galimybę pareikšti civiline teise grindžiamus reikalavimus tarpvalstybiniu mastu ir juos išsiaiškinti. Remiantis šio reglamento 1 ir 2 konstatuojamosiomis dalimis, taip siekiama skatinti sklandų vidaus rinkos veikimą pašalinant civiliniam procesui veikti trukdančias kliūtis. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas įžvelgia priežasčių susirūpinti, kad prašymas pagal ZPO 1092a straipsnį gali būti nesuderinamas ir su praktiniu reglamento veiksmingumu siekiant šių tikslų. Prireikus kreditoriui apsispręsti, kaip pareikšti savo reikalavimus – pareiškiant įprastą tiesioginį ieškinį, ar taikant Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, tuo atveju, jei ZPO 1092a straipsnis ir toliau bus taikomas, jis turės įvertinti ir riziką, kad dar net neįsigaliojęs ir nesukėlęs teisinių pasekmių atsakovui mokėjimo įsakymas jau gali būti galutinai panaikintas. Tai reikštų ne tik tai, kad ieškovas patirs Europos mokėjimo įsakymo procedūros išlaidų, bet ir tai, kad jis turės pareikšti ieškinį dėl savo reikalavimų naujame procese ir taikstyti su galbūt ilgu uždelsimo laikotarpiu. Priklausomai nuo bylos situacijos, tokiu atveju ieškovui gali būti net visiškai užkirstas kelias įgyvendinti savo reikalavimus, jei naujos bylos iškėlimo momentu būtų suėjusi senatis. Taigi gali būti, kad dėl ZPO 1092a straipsnio nuostatos retai bus naudojama galimybė priversti vykdyti reikalavimą taikant Europos mokėjimo įsakymo procedūrą.

d. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo susirūpinimą dėl ZPO 1092a straipsnio sustiprina ir ankstesnė ESTT jurisprudencija. 2017 m. kovo 2 d. Sprendime *Henderson*, C-354/15, ESTT nusprendė, kad Reglamento Nr. 1393/2007 II priede esančios tipinės formos nepridėjimas nelemia viso šio įteikimo pripažinimo niekiniu ir gali reikšti tik tai, kad teismas privalo papildomai įteikti trūkstamą dalį. Tai, kad šis principas taikomas ir įteikimui pagal Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, ESTT nurodė 2018 m. rugsėjo 6 d. sprendime *Catlin Europe SE*, C-21/17. Jei įteikimas dėl jo vykdymo problemų neturi būti visiškai negaliojantis, tokia teisinė pasekmė *a fortiori* neturėtų būti taikoma visam įteikiamam dokumentui. Taip reikėtų suprasti ir tai, kad ESTT sprendime *Catlin Europe SE* (49 punktas) paminėjo, jog neteisingas įteikimas negali lemti įteikiamo dokumento negaliojimo.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo abejonės dėl ZPO 1092a straipsnio nuostatos gali būti pagrindžiamos ir argumentu, kad naujojo 2020 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2020/1784 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse 12 straipsnio 5 ir 6 dalyse dabar numatytos nuostatos dėl įteikimo trūkumų ištaisymo, bet ne dėl viso įteikimo arba, kaip būtų šiuo atveju, viso įteikiamo dokumento negaliojimo.

IV.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

Tuo atveju, jei teismas, kaip nagrinėjamu atveju, yra jau paskelbęs Europos mokėjimo įsakymą vykdytinu, ZPO 1092a straipsnio 2 dalyje numatyta, kad teismas papildomai pripažįsta ir mokėjimo įsakymo vykdymą neleistinu.

Jei ESTT, nagrinėdamas pirmąjį prejudicinį klausimą, nuspręstų, kad ZPO 1092a straipsnio 1 dalyje įtvirtinta nuostata nesuderinama su [Sąjungos] teise, neturėtų būti tiesiogiai taikoma ir ZPO 1092a straipsnio 2 dalies nuostata. Taip yra todėl, kad pagal šią nuostatą teismas turi būti patenkinęs 1 dalyje numatytą prašymą, ir šia nuostata – iš esmės logiškai, nors galbūt tik deklaratyviai – nurodoma, kad tokiu atveju ir pats mokėjimo įsakymo vykdymas turi būti pripažįstamas neleistinu.

Jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad ZPO 1092a straipsnio 1 dalis netaikytina, būtų nagrinėjamam teismui vis dėlto kyla klausimas, ar taikant nacionalinę teisių gynimo priemonę pagal analogiją ZPO 1092a straipsnio 2 daliai atskirai galėtų būti nusprendžiama, kad mokėjimo įsakymo vykdymas yra neleistinas. Šiuo klausimu taip pat kiltų abejonų. Sprendime *eco cosmetics ir Raiffeisenbank St. Georgen* ESTT tik nurodė, kad dėl teismo sprendimo paskelbimas vykdytinu turi būti pripažįstamas neteisėtu. Jei teismas pagal analogiją su ZPO 1092a straipsnio 2 dalimi vis dėlto nuspręstų, kad mokėjimo įsakymo vykdymas yra neleistinas, tokia formuluotė apskritai užkirstų kelią jo vykdymui, nors įmanoma situacija, kad Europos mokėjimo įsakymas taptų vykdytinas vėliau tinkamai įteikus Europos mokėjimo įsakymą.

V.

Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

Bylose *Henderson* ir *Catlin Europe SE* ESTT nusprendė, jog paaiškėjus, kad įteikta netinkamai, teismas privalo įteikti iš naujo arba papildomai įteikti trūkstamą dalį.

Nagrinėjamoje pagrindinėje byloje 2019 m. liepos 26 d. Europos mokėjimo įsakymo įteikimas, teismo nuomone, kaip jau nurodyta, buvo netinkamas. 2021 m. kovo 1 d. raštu atsakovė greta prašymo pagal ZPO 1092a straipsnį pareiškė ir prieštaravimą dėl Europos mokėjimo įsakymo. Tuo momentu prieštaravimo

laikotarpis dar nebuvo prasidėjęs. Vis dėlto teismas ir vėliau oficialiai neįteikė atsakovei mokėjimo įsakymo, nes atsakovė jau žinojo apie jį dėl vykdymo proceso. Trečiuoju prejudiciniu klausimu teismas siekia išsiaiškinti, ar atsakovas gali teisėtai pareikšti prieštaravimą dėl esamo Europos mokėjimo įsakymo anksčiau, nei jis bus įteiktas jam visais atžvilgiais tinkamai.

Teismo nuomone, šį klausimą reikėtų išsamiau paaiškinti, nes ESTT bylose *eco cosmetics ir Raiffeisenbank St. Georgen* nurodė (42 punktas), kad „Reglamento Nr. 1896/2006 16 ir 17 straipsniuose numatytos prieštaravimo procedūros negalima taikyti tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėse bylose“. ESTT taip pat nurodė (49 punktas): „Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, jog Reglamentą Nr. 1896/2006 reikia aiškinti taip, kad jo 16–20 straipsniuose nurodytos procedūros netaikomos tais atvejais, kai paaiškėja, kad Europos mokėjimo įsakymas nebuvo įteiktas laikantis to reglamento 13–15 straipsniuose nustatytų minimalių reikalavimų“.

Kai kurie Vokietijos teisininkai, remdamiesi šiomis formuluotėmis, padarė išvadą, kad ESTT šiais teiginiais norėjo pareikšti, jog atsakovas, kuriam mokėjimo įsakymas dar nebuvo tinkamai įteiktas, negali iš anksto pareikšti ir atitinkamo prieštaravimo per nustatytą terminą nepaisant to, kad jam yra žinoma apie įsakymo egzistavimą.

Jeigu ESTT, kaip kai kurie suprato, ketino nesuteikti atsakovui teisės pareikšti prieštaravimą tokiu momentu, procesinės atitinkamo atsakovo teisės, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, būtų apribotos tiek, kad Reglamente Nr. 1896/2006, visų pirma jo 16 straipsnyje, numatyta teisinė apsauga taptų labai ribota. Atitinkamai dėl atsakovo, kuris iš anksto pareiškė prieštaravimą, nors Europos mokėjimo įsakymas jam buvo įteiktas be reikalaujamo vertimo, o vertimas įteiktas papildomai (kaip nustatyta sprendimuose *Henderson* ir *Catlin Europe SE*), ir kuris antrą kartą prieštaravimo nebepareiškė, manydamas, kad jau yra tai tinkamai padaręs, galėtų būti priimtas *res judicata* galią turintis sprendimas, laikant jo pirmąjį prieštaravimą apskritai neleistinu.

Atsižvelgdamas į šį neaiškumą, kaip turi būti suprantamas ESTT sprendimas, teismas kitose vykdomose Europos mokėjimo įsakymo procedūrose, gavęs prieštaravimų dėl vykdymo teisėtumo, prevenciškai iš naujo įteikia dokumentą ir kartu aktyviai informuoja atsakovą, kad jis dėl atsargumo dar pateiktų naują prieštaravimą per 30 dienų, kad išvengtų neigiamų teisinių pasekmių. Pačiam atsakovui paprastai nekyla mintis, kad po papildomo įteikimo jis turi pareikšti prieštaravimą iš naujo, nors jau buvo padaręs tai anksčiau. Vis dėlto, teismo nuomone, atsakovo galimybė veiksmingai apsiginti nuo Europos mokėjimo įsakymo negali priklausyti nuo atsitiktinumo, ar teismas suteiks jam tokią informaciją ir (ar) tada iš tikrųjų dar kartą bus laiku pareikštas prieštaravimas.

Dėl šios priežasties ir dėl diskusijų teisės doktrinoje šiuo klausimu teismas norėtų išsiaiškinti, ar ESTT nurodyto sprendimo 42, 49 punktuose siekė pripažinti išankstinę teisę pareikšti prieštaravimą neleistina.

Jei ESTT nuspręstų, kad prieštaravimas tokiomis aplinkybėmis gali būti pareikštas dar iki tinkamo įteikimo ir laikantis termino, teismas pagrindinėje byloje laikysis nuomonės, kad – jeigu mokėjimo įsakymas atsižvelgiant į pirmąjį ir antrąjį prejudicinius klausimus liks galiojti, tačiau paskelbimas vykdytinu turės būti panaikintas – jis gali perduoti bylą tiesiogiai nacionaliniam jurisdikciją nagrinėti ginčą turinčiam teismui pagal Reglamento Nr. 1896/2006 17 straipsnį, nereikalaujantis įteikti dokumentų iš naujo ir naujo atsakovės prieštaravimo.

VI.

Pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas privalo kreiptis į Teisingumo Teismą. Pagal ZPO 1092a straipsnio 3 dalies antrą punktą *Amtsgericht Wedding* – teismo, kuriame vykdoma Europos mokėjimo įsakymo procedūra Vokietijoje, – sprendimai nebegali būti skundžiami aukštesnėje instancijoje.

<...>

DARBINIS VERTINIMAS